

Forhandlingen genoptoges.

Justitsministeren (*Harald Petersen*):

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen har i Folketingets Møde den 14. November 1940 været inde paa den Sag, der populært hedder Søjlehussagen. Det ærede Medlem har derunder stillet forskellige Spørgsmaal til mig, og naar jeg i Dag tager Ordet for at besvare disse Spørgsmaal, skal jeg straks bemærke, at det ikke saa meget er det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen, der kalder mig frem, thi det ærede Medlem kender jo i Forvejen mit Standpunkt, og jeg kender hans, og vi har vist egentlig ikke saa meget at debattere angaaende denne Sag. Jeg har imidlertid bemærket, at der flere Steder i Pressen synes at være en noget gunstig Vind for Hr. Harry Jacobson, som er den Mand, der i sin Tid har bygget det saakaldte Søjlehus, og dernæst har jeg bemærket, at der for nylig i en Rets-sag, som verserer ved Københavns Byret, er blevet afgivet en Dissens til en Kendelse, og i denne Dissens paaberaaber vedkommende Dommer sig ligefrem, at der efter Retsmødet den 23. April 1940 har fundet en Drøftelse Sted mellem tiltalte, hans Forsvarer og forskellige Myndigheder, herunder Justitsministeren, om en rimelig mindelig Bilæggelse af Sagen. Dette mener jeg ikke bør staa uimodsagt fra min Side, og derfor har jeg foreløbig reageret paa den Maade, at jeg under 16. November 1940 har sendt et Brev til Retten, hvori jeg gendriver disse Paastande fra vedkommende Dommer. Men yderligere mener jeg, det er rigtigt, at jeg her i Folketinget tager Ordet og nærmere giver nogle Oplysninger angaaende disse Spørgsmaal.

Med Hensyn til Sagens Realitet skal jeg bemærke, at den jo tidligere har været behandlet i dette høje Ting. Det skete i 1938, den 18. November, da daværende Justitsminister Steincke gav en meget indgaaende Redegørelse for Sagen. Herom staar at læse i Folketingets Forhandlinger for nævnte Aar Sp. 1530 og følgende Spalter, og hertil vil jeg henvise.

Man har hørt mange Gange, at det skal være meget store Beløb, der siges op til 1/2 Mill. Kr., som bemeldte Fabrikant Harry Jacobson efterhaanden mener at have til gode hos Statsbanerne eller Ministeriet for offentlige Arbejder, og derfor mener jeg det dog rettest, at jeg kommer lidt ind paa Sagens Realitet, idet jeg derigennem bedre kan belyse det Standpunkt, som jeg mener er det ene rigtige i denne Sag, og det Stand-

punkt, som jeg som Minister fra første Færd har indtaget i Sagen.

Harry Jacobson-Sagen, for saa vidt angaar hans Mellemværende med Ministeriet for offentlige Arbejder, kan efter min Mening deles i 3 Hovedfaser. Den første af disse Hovedfaser drejer sig om en Kiosk ude paa Østerbro Station, som kaldes for Jarmunds Kiosk. Jarmund var en Mand, der i 1921 hos Ministeriet for offentlige Arbejder fik Tilladelse til at opstille en Kiosk ude paa Østerbro Station. Den skulde være i en ret lang Afstand fra Østerbrogade, saa vidt jeg husker en 40 m. Paa en eller anden Maade sker det imidlertid, at han lægger sin Kiosk paa et helt andet Sted end det, hvortil hans Kontrakt hjemlede ham Ret. Det er aldrig rigtig blevet oplyst, hvorledes det gik til, men saa vidt man har kunnet faa det klareret, var han lidt misfornøjet med at skulle ligge saa langt tilbage fra Østerbrogade, og derfor skal han have spurgt en eller anden Overportør, om der egentlig kunde være noget til Hinder for, naar der var god Plads paa Arealet, at han anbragte Kiosken paa et andet Sted, og det skal denne Overportør have givet Lov til, og ingen har egentlig skænket det nærmere Opmærksomhed, at denne Kiosk kom til at ligge paa et forkert Sted, før der bliver Spørgsmaal om, at Statsbanerne vil af med Cykelstalden og Garderoben og give det i Entreprise til en eller anden Mand.

Man henvendte sig derom til Jarmund og førte visse Forhandlinger med ham, og det var de indledende Skridt til det, der siden kom til at hedde Søjlehuset. Jarmund viste sig imidlertid ude af Stand til økonomisk at kunne magte Sagen, og derfor blev det ikke til noget med ham. Det var for saa vidt kedeligt, for havde han kunnet magte Sagen, var der aldrig blevet noget Spektakel om hans Kiosk, saa maatte han selv have klareret den Del. Nu kunde han, som sagt, ikke klare Sagen økonomisk, og saa dukker Harry Jacobson op. Saa vidt jeg forstaaer, er det Jarmund, der bringer ham i Forbindelse med Ministeriet for offentlige Arbejder. Jacobson har den tilstrækkelige Kapital, og han erklærer sig villig til at arbejde videre med Projektet.

Saa er det, at Kalamitetten fremkommer, idet der allerede i Jarmunds Tid var udarbejdet en Plan af Jarmunds private Arkitekt, og den gik ud paa, at dette Søjlehus skulde lægges i en Afstand af 9,3 m fra Gaden, og derved vilde det blandt andet ogsaa komme til at opsluge Jarmunds Kiosk. Offentlige Arbejder, der overhovedet ikke